

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom. P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIADZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23; tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 11524; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Aleja Marsz. J. Piłsudskiego 24, tel. 28-57, 28-58 i 28-49; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 17-85.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 397. Uchwała Rady Ministrów z dnia 18 września 1936 r. w sprawie zmiany statutu organizacyjnego Ministerstwa Poczty i Telegrafów.

Poz. 398. Orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, ustalające warunki pracy i płacy straży leśnej na rok służbowy 1936/37 na obszarze województw: warszawskiego, lubelskiego, kieleckiego, łódzkiego i białostockiego.

WYSZEDEŁ Z DRUKU NR 73 DZIENNIKA USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Z DNIA 28 WRZEŚNIA 1936 R., ZAWIERAJĄCY TREŚĆ NASTĘPUJĄCĄ:

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz. 521 — Przemysłu i Handlu z dnia 20 sierpnia 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej o badaniu stanu zdrowia osób zatrudnionych na polskich morskich statkach handlowych.

Poz. 522 — Skarbu z dnia 26 września 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu o ustaleniu dalszego zapasu cukru na okres kampanijny 1935/36.

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

Poz. 523 — z dnia 8 września 1936 r. w sprawie złożenia przez Estonię dokumentu ratyfikacyjnego umów Światowego Związku Pocztowego, podpisanych w Kairze dnia 20 marca 1934 r.

Poz. 524 — z dnia 22 września 1936 r. w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych protokołu taryfowego polsko-norweskiego, podpisanego w Warszawie dnia 14 marca 1936 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

397.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 18 września 1936 r.

w sprawie zmiany statutu organizacyjnego Ministerstwa Poczty i Telegrafów.

§ 1.

W statucie organizacyjnym Ministerstwa Poczty i Telegrafów, zatwierdzonym uchwałą Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1933 r. (Monitor Polski Nr. 143, poz. 185), wprowadza się następującą zmianę:

w § 1 ust. 1 skreśla się zdanie: „Na czele jednego z departamentów stoi podsekretarz stanu”.

§ 2.

Wykonanie uchwały niniejszej porucza się Ministrowi Poczty i Telegrafów.

§ 3.

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

(—) *Stawoj-Skladkowski.*

Minister Poczty i Telegrafów:

(—) *E. Kaliński.*

398.

ORZECZENIE

Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, ustalające warunki pracy i płacy straży leśnej na rok służbowy 1936/37 na obszarze województw: warszawskiego, lubelskiego, kieleckiego, łódzkiego i białostockiego.

Na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. w przedmiocie uprawnień Ministra Pracy i Opieki Społecznej do powoływania Nadzwyczajnych Komisji Rozjemczych do załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 686) oraz rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 9 września 1936 r. („Monitor Polski” Nr 212 z dnia 12 września 1936 r., poz. 375):

Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza w składzie: Przewodniczącego Wacława Preniera, Naczelnika Wydziału w Ministerstwie Opieki Społecznej, Edwarda Baranowicza, Rady Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych, jako przedstawiciela Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych i Zygmunta Ruszkowskiego, Sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie, jako przedstawiciela Ministerstwa Sprawiedliwości, —

na posiedzeniu w dniu 18 września 1936 r. w Warszawie, —

po wysłuchaniu przedstawicieli pracodawców i pracowników leśnych

orzekła:

I. Zasady ogólne.

Art. 1.

Orzeczenie niniejsze dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców leśnych z wyjątkiem lasów państwowych posiadających obszar leśnego nie mniej, niż 150 ha, z drugiej zaś strony — stałych fizycznych pracowników leśnych zatrudnionych jako straż leśna (gajowych, borowych, szlakowych i t. p.).

U w a g a I. Stali pracownicy zatrudnieni na obszarach leśnych poniżej 150 ha, czy to wyłącznie przy dozorowaniu lasu czy też częściowo przy dozorowaniu lasów a częściowo w gospodarstwie rolnym, winni otrzymywać wynagrodzenie nie mniejsze niż ordynariusz.

Art. 2.

Orzeczenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 października 1936 r. do dnia 30 września 1937 r.

Art. 3.

Rok służbowy pracowników objętych niniejszym orzeczeniem zaczyna się 1 października, a kończy się 30 września roku następnego, przy czym obie strony obowiązują co najmniej trzymiesięczny termin wypowiedzenia indywidualnych umów pracy.

Pracownikowi, któremu wymówiono pracę, pracodawca obowiązany jest wydać przy wymówieniu zaświadczenie o zwolnieniu (konotatkę). Konotatka winna zawierać imię i nazwisko pracownika, charakter jego pracy, czas i miejsce pracy, datę zwolnienia oraz podpis pracodawcy lub jego zastępcy.

W konotatce nie wolno umieszczać pod rygorem jej nieważności żadnych znaków i uwag, któreby mogły utrudnić robotnikowi otrzymanie innego zatrudnienia.

Niewypowiedzenie we właściwym terminie (najpóźniej do dnia 1 lipca włącznie) umowy pracy przedłuża ją nadal.

Uchylenie się od przyjęcia wypowiedzenia umowy tejże nie przedłuża.

Art. 4.

Zatargi wynikłe na tle umowy o pracę pomiędzy pracodawcami a pracownikami oraz rozwią-

zanie stosunku służbowego w ciągu roku regulują Komisje Rozjemcze, bądź sądy państwowe — według kompetencji.

Do czasu uzyskania właściwego orzeczenia lub wyroku nie wolno: a) pracodawcom wstrzymać świadczeń, b) pracownikom przerywać pracy.

W wypadkach ciężkiego przewinienia pracodawca może wstrzymać przed orzeczeniem lub wyrokiem świadczenia, w razie jednak wygrania sporu przez pracownika, pracodawca winien wydać zaległe świadczenia z dodatkiem miesięcznym 2% od wstrzymanej należności.

W razie zalegania z wypłatą wynagrodzenia gotówkowego lub naturaliów:

a) gdy zaległość jest niezawiniona przez pracodawcę, wówczas w myśl ogólnych zasad prawa przysługują robotnikowi tytułem odszkodowania za opóźnienie odsetki ustawowe, licząc od dnia wymagalności wynagrodzenia (w myśl obecnie obowiązujących przepisów wynoszą odsetki te 8 od 100 w stosunku rocznym; w myśl art. 248 § 2 Kodeksu Zobowiązań odsetki te należą się bez potrzeby wykazania jakiegokolwiek szkody i bez względu na to, czy pracodawca dopuścił się winy);

b) gdy zaległość jest zawiniona przez pracodawcę, odsetki zwłoki wynosić będą półtora procent w stosunku miesięcznym.

Art. 5.

Orzeczenie niniejsze stanowi dla województw: warszawskiego, lubelskiego, kieleckiego, łódzkiego i białostockiego w myśl ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 686) podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych. Indywidualne umowy pracy, zawierające warunki dla pracowników mniej korzystne, niż warunki orzeczenia niniejszego, są nieważne i ulegną zastąpieniu przez warunki niniejsze.

Art. 6.

Pracownik otrzymuje od pracodawcy książeczkę obrachunkową, zawierającą kontrolę wydawanych świadczeń i spis powierzonego mu inwentarza. Książeczka ta winna być podpisana przez pracodawcę lub jego zastępcę oraz pracownika. Poza tym pracodawca wydaje bezpłatnie pracownikom straży leśnej jeden egzemplarz niniejszego orzeczenia na ręce wybranego przez nich przedstawiciela.

U w a g a: Książeczki obrachunkowe, złożone u pracodawcy, nie powinny być dłużej przetrzymywane, niż 10 dni.

II. Stosunek wzajemny.

Art. 7.

Pracodawców oraz ich zastępców obowiązują grzeczne traktowanie pracownika i ścisłe przestrzeganie warunków umowy, a zwłaszcza regularne wypłacanie świadczeń i płac przewidzianych umową.

Pracowników obowiązują grzeczność wobec pracodawców i ich zastępców, ścisłe przestrzeganie zawartych umów, pilne i sumienne spełnianie obowiązków, a w pierwszym rzędzie wykrywanie kradzieży i meldowanie o nich swej zwierzchności, dążność do jak największej wydajności pracy i stosowanie się do wszystkich zarządzeń pracodawcy lub jego zastępcy, odnoszących się do wykonywania obowiązków służbowych oraz przestrzeganie wszystkich przepisów porządkowych w obchodzie leśnym ich pieczy powierzonym.

Art. 8.

Pracownicy objęci niniejszym orzeczeniem nie mogą być używani przez pracodawców i ich zastępców czy też przełożonych do posług osobistych, bądź też pracy, nie mającej związku z ich obowiązkami zawodowymi, z wyjątkiem specjalnych okoliczności.